

LA RESCLOSA

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

La Marina una noia d'ulls de color blau i cabells d'un roig encès sempre havia cregut en la màgia, en la màgia de les pedres, de les postes de sol, de la llum que desprenia un bon arc de Sant Matí i inclús abraçava el seu arbre preferit i dins seu li semblava com que sentia el batec del cor del pi. Una noia en definitiva una mica somiatruites, com li deien les seves amigues.

La noieta tenia divuit anys i era molt fantasiosa. Un dia va caure a les seves mans un llibre que parlava del que tant li agradava a ella, la màgia. I com que per Sant Joan tothom sap és una nit plena de llegendes, va pensar que perquè no!, seguiria una recomanació del llibre, deia que havia de visitar set fonts, recollir l'aigua de les set i amb aquella aigua que tindria poders, es podria rentar la cara i si en recollia molta inclús potser tot el cos i seria tan bonica que tots la mirarien.

Dit i fet, la nit de Sant Joan va marxar de casa seva, va dir a la mare anava a casa unes amigues, però no, va visitar la Font de Pedra, La Font del Cellar, la Font de la Balma, la Font dels Hortets, La de la Mandra, la Font del Marge i es va donar compte en el petit poblet no hi havia cap més font.

Portava una garrafa de 4 litres quasi plena i estava rebentada de tant caminar, indrets alguns allunyats dels altres, inclús tenia una mica de por. Llavors va pensar en una petita cascada que feia la resclosa d'un molí no gaire llunyà i es va dir, que també devia ser font i cap allà decidida es va encaminar.

Era una nit de lluna però de tant en tant algun núvol tapava el cel. I en ser a uns cinquanta metres del molí li va semblar que sentia com una música no escoltada mai i també va entreveure com unes formes boiroses en forma de noia que dansaven agafades de la mà. Dones d'aigua es va dir, quina por. I comes ajudeu-me va marxar corrents deixant garrafa a mig camí.

No va explicar a ningú la seva experiència, els pares l'haurien renyat i les amigues es riurien d'ella. Sols ella sap que sí, un dia va veure dones d'aigua i va marxar corrents i no va fer res de res.